

Do działań wojennych na terenie środkowej Polski doszło (...) w czasie wojny polsko-szwedzkiej w latach 1655-1657. W drugiej połowie sierpnia 1655 r. w obozie pod Piątkiem osłoniętym od północy i zachodu bagnami Bzury, zbierały się siły polskie, które miały zastąpić drogę armii szwedzkiej. Do obozu przybył król Jan Kazimierz, a 28 sierpnia dotarło tam również pospolite ruszenie szlachty sieradzkiej i łęczyckiej. W trzy dni później wojska szwedzkie dotarły od strony Wielkopolski, przez Krośniewice do Kutna, jednak strona polska nie podjęła walki wycofując się na południe.

W latach 1655-1657 wojska zarówno szwedzkie jak i polskie jeszcze kilkakrotnie przechodziły w przez Krośniewice leżące na ważnym szlaku drogowym, dopuszczając się zniszczeń i rabunków zarówno w mieście, jak i w okolicznych wsiach, jednak nie zachowały się dokładniejsze wiadomości o tych wydarzeniach. (...)

Miasto w wiekach XVII-XVIII stanowiło własność prywatną. (...)Z ramienia właściciela podobnie jak to było w innych miastach prywatnych, zarząd sprawował burmistrz i rada miejska. Znamy tylko jednego burmistrza Krośniewic z XVII w., w 1690 r. funkcję tę sprawował Felicjan Pacęcki.

Większe problemy są z ustaleniem liczby mieszkańców chrześcijańskich Krośniewic, (...) do końca XVIII w. jedynym wskaźnikiem na podstawie którego będzie można chociaż w przybliżeniu wyciągać wnioski co do liczby ludności, pozostanie liczba dymów.

Pełne dane dotyczące liczby ludności Krośniewic przynosi ankieta miejska, sporządzona przez władze pruskie tuż po zajęciu miasta, a więc mająca odniesienie do końcowego okresu istnienia Rzeczypospolitej.

Podstawę gospodarczą miasta stanowiło rzemiosło, jednak coraz większe znaczenia zaczął nabierać handel.

Mieszczanie krośniewiccy byli w latach 1741-1750 zobowiązani również do powinności, które "odrabiali tak wroli jako i w żniwa". W źródłach zachowały się skargi poddanych na Ignacego Gomolińskiego, właściciela miasteczka. Zwłaszcza chłopcy wnosili skargi do referendarza o nadmierną eksploatację przez I. Gomolińskiego.

Rzemiosło w drugiej połowie XVII i w pierwszej połowie XVIII w. przeżywało kryzys w miastach, gdyż z powodu zubożenia wsi, wielu chłopów rezygnowało z nabywania wyrobów rzemieślniczych, (...).

Z liczbą 27 rzemieślników rzemiosło krośniewickie przynajmniej pod względem liczebnym powróciło do poziomu z drugiej połowy XVI w., który należy uznać za szczytowy w czasach Rzeczypospolitej szlacheckiej.

Dzięki staraniom kolejnego właściciela Krośniewic Karola Saryusza Gomolińskiego, miasto Krośniewice otrzymało nadania targów tygodniowych w

1655-1793r

Wpisany przez Arkadiusz Sochala
poniedziałek, 29 października 2007 20:46

poniedziałek. Przywilej wystawił król Stanisław August 27 marca 1775 r. Niestety z treści dokumentu nie można wywnioskować czy było to potwierdzenie dawnych targów, czy pierwotne nadanie.

Wykorzystano fragmenty publikacji KROŚNIEWICE. DZIEJE MIASTA I OKOLICY (1397-1945) - Jan Józefcki, Piotr Stasiak